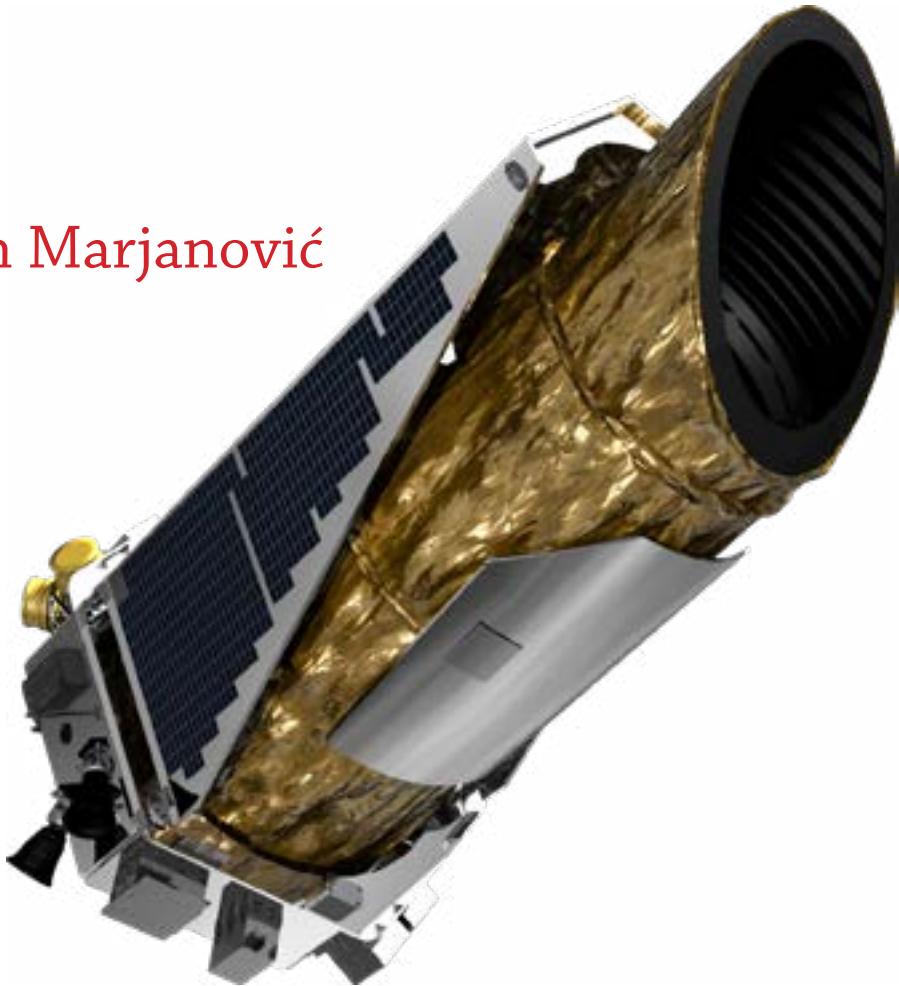

Veliki Prasak

velkiprasak.com

Radovan Marjanović
REČ

Marko Ekmedžić
KEPLER - 1649c

Vladimir Božanović
**INTERVJU SA
MIROSLAVOM
DEMAJOM III DEO**

Broj 39 | Septembar 2021.

ATEISTI
SRBIJE

AUTOR SVETSKOG BESTSELERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO KAKU BUDUĆNOST UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

Sadržaj

Intervju sa Miroslavom Demajom (III deo).....	6
Autor:	Vladimir Božanović
Reč.....	12
Autor:	Radovan Marjanović
Duplerica: Egzoplaneta	14
Kepler - 1649c	16
Autor:	Marko Ekmedžić
Hronika	22
Autor:	Vladimir Božanović
Humor	26
Citati	28

VELIKI PRASAK
časopis Udruženja „Ateisti
Srbije“

Izdavač:
Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:
+381 65 24 16 200

Glavni i odgovorni urednik:
Vladimir Božanović

Redakcija:
Marko Ekmedžić
Predrag Stojadinović

Prevod:
Marko Ekmedžić

Lektor:
Aneta Stojković

Dizajn i prelom:
Miloš Marković
Vladimir Božanović

50 kognitivnih pristrasnosti

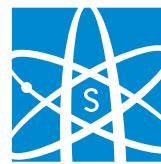
za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

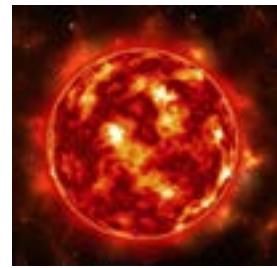
U ovom broju:

Kepler - 1649c

Egzoplanete su naučni odgovor na pitanje života van Zemlje i mogući odgovor na pitanje o tome gde bi se naša vrsta u budućnosti mogla naseliti.

strana 16.

Autor: Marko Ekmedžić

Intervju sa Miroslavom Demajom (III deo)

Danas crkva zarađuje i troši enorman novac koji se oduzima građanima, bilo da su vernici ili ateisti.

strana 6.

Autor: Vladimir Božanović

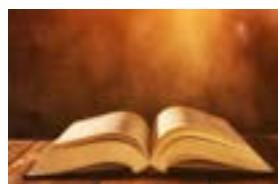

Reč

Iako nije definisan, „početak“ je priznat za nešto o čemu se može govoriti.

strana 12.

Autor: Radovan Marjanović

Hronika

Na brdu Bojčica u selu Lopatanja, kod Osečine pripadnici helikopterske jedinice MUP-a podigli su časni krst.

strana 22.

Autor: Vladimir Božanović

Foto:

NASLOVNA
<http://skr.rs/znx2>

HRONIKA

poruka
<http://skr.rs/znZY>

helikopter
<http://skr.rs/znZR>

Crkva Surlica
<http://skr.rs/znZL>

Eparhija Bačka
<http://skr.rs/znZv>

Porfirije
<http://skr.rs/znZb>

REČ

Bog
<http://skr.rs/znxm>

Knjiga
<http://skr.rs/znxG>

DUPLERICA
<http://skr.rs/znxt>

KEPLER - 1649c

Kepler
<http://skr.rs/znxR>

Egzoplanete
<http://skr.rs/znxL>

Crveni patuljak
<http://skr.rs/znxL>

SETI 1
<http://skr.rs/znxF>

SETI 2
<http://skr.rs/znxv>

Teleskop 1
<http://skr.rs/znxB>

Teleskop 2
<http://skr.rs/znxu>

Zona 1
<http://skr.rs/znxT>

Zona 2
<http://skr.rs/znxj>

Milner
<http://skr.rs/znxr>

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

Intervju sa **MIROSLAVOM DEMAJOM** doktorom biologije i ateistom

Problem demografije i uloga religije koja propagira beskonačno razmnožavanje na našoj već prenaseljenoj planeti je poseban predmet za diskusiju.

G enetski smo najsličniji primatima.

Religije poznaju Raj i Pakao. Pitam se da li su neandertalci imali pravo na Raj ako su kao pojedinci bili dobri? Mi nosimo deo njihovih gena. Pitam crkve, da li čovekoliki majmuni imaju pravo na Raj ako su dobri i lepo se ponašaju? Španija je 2008. godine izglasala zakon po kome su čovekoliki majmuni izjednačeni po pravima sa ljudima. Oni pokazuju emocije kao što su: ljubav, strah, anksioznost, ljubomora, sve ono što karakteriše nas ljude. Ovo se odnosi na šimpanze, gorile, bonobе i orangutane. Zašto ovi primati ne bi imali pravo da sede sa verujućima u verskim objektima i da se zamonaše ako ih spopadne religijski nagon?

Koliko smo slični u procentima?

U nemačkom časopisu „Natur“ broj 12, iz 2020. godine piše da mi i šimpanze imamo 98.5% zajedničkih gena. Taj procenat gena može da varira do 4%. U članku piše da su mužjaci šimpanza bliži muškarcima ljudskog roda nego što su muškarci ženama na osnovu gena. Da li je Bog uzeo ovo u obzir? Pošto sam predvideo da, kada umrem, budem kremiran i pepeo bude prosut u vrt sećanja, bilo bi mi drago da sam izmešan i sa ne-

kim umrlim majmunom u istom vrtu. Često je to mnogo prijatnije društvo od pojedinih osoba, posebno od moćnika, vlastodržaca i njihovih satrapa.

Vernici smatraju da oni zrače „duhovnošću“.

Popularan je izraz duhovnost, jer religija kao održava neku našu „duhovnost“. Može joj se kada je u Srbiji 850000 ljudi bez završene osnovne škole, a da ne govorimo o još siromašnjim zemljama, gde se školovanje svodi samo na bubanje Kurana napamet. Duhovnost se lako održava čitanjem, nekim lepim hobijem, zanatom itd. Nije potrebno ići u crkve i stalno slušati jednolične propovedi uz kić ukrase. I kada čovek umre, opelješe ga grobari i popovi. Mora sahrana po nekom ritualu da se uzmu pare. Ne može kremacija bez drvenog sanduka naprimer. Lepe pare za grobljajnske lešinare. Do skora ni sveštenici nisu hteli da vrše opelo pri kremiranju. Dušan Bošković (Priroda, etika, politika, Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2012.) piše da se hrišćanstvo, judaizam i islam protive krema-ciji. To direktno uništava našu planetu. Groblja se šire u nedogled. Katolička crkva je tek 1963. godine ukinula zabranu kremiranja. U Japanu prema podacima za

2009. godinu, stopa kremiranja je 99.9%. U toku su istraživanja da se umesto kremacije umrli razgrade krio-procesima i drugim metoda-ma da bi se umanjio štetan efekat spaljivanja (D.Bošković ibid). Hinduši se kremiraju, u Tibetu ptice lešinari pojedu mrtve, zar su zbog toga te umrle osobe niža bića? Na kraju, ove religije jesu bliže realnom životu i zaista se vraćaju u ciklus prirode, naravno, za razliku od umrlih koji leže u sanducima veleleptnih i beskorisnih grobni-ca. Mnogo bi bilo korisnije da se posadi drvo umesto zidanja grob-nice. Ljudi su, nažalost, od strane religije trenirani da se plaše smrti i veruju da neće biti zaboravljeni. Ipak, mnoge grobnice ubrzo budu zaboravljene. Problem demogra-fije i uloga religije koja propagira beskonačno razmnožavanje na našoj već prenaseljenoj planeti je poseban predmet za diskusiju. Ako bi morao da biram religiju, svakako bih izabrao neku religiju gde šaman pleše ispod drveta ili se klanjam nekom totemu od prirod-nog materijala.

Kako se izjašnjavate na popisu?

Nacionalno sam neopredeljen. Mešavina sam svega. Po očevoj liniji sam jevrejskog porekla ali ne mogu biti Jevrejin pošto nisam to po majci. Sa strane moje majke,

Topli Do, Stara planina 2017.

moj deda je rođen u Zagrebu, ali je poreklom iz okoline hrvatskog Karlovca. On je mešavina srpsko-mađarsko-slovačkog porekla. Moja baka je rođena na Rijeci i poreklom je Francuskinja. Tu su se mešale religije i narodi. Školovao sam se i živeo u mnogim zemljama. Upoznao sam mnoge narode a svi smo mi samo ***Homo sapiens***. Bez obzira na globalizaciju, većini ljudi je nacionalnost najznačajnija stavka u životu umesto da se svi zajedno pozabavimo ozbiljnijim problemom kao što je očuvanje naše planete Zemlje.

Izjašnjavali ste se kao Jugosloven.

Šta sam ja? Ne znam ni sam i ne izjašnjavam se. Nekada sam na popisima bio Jugosloven, a sada tu rubriku ostavljam praznu. Svi zaboravljaju da je nekada postojala Jugoslavija kada je bilo mešanih brakova, a mnogi ljudi su se često premeštali po službenoj dužnosti. Dugo je trebalo čak u onoj Jugoslaviji da se prihvati da neko može da se izjasni kao Jugosloven. Kada sam se vratio iz Engleske 1967. godine, otišao sam u policijsku stanicu Stari grad da izvadim

svoju prvu ličnu kartu. Morala je da se upiše nacionalnost. Ja sam rekao da sam Jugosloven, a policijac se naljutio i rekao da ne može. Morao sam da budem Srbin, a genetski je to nemoguće. Mogu biti građanin Srbije, ali ne etnički Srbin. Inače, u to vreme, muslimanima je već bilo dato pravo da se deklarišu kao Muslimani, lakše je bilo to nego se izjasniti kao Jugosloven. Tek nakon mog slučaja, polako se i u popisima stanovništva moglo konačno izjašnjavati kao Jugosloven. Kako se meri nacionalnost? Nacisti su to donekle precizirali, posebno za Jevreje.

Bez obzira na globalizaciju, većini ljudi je nacionalnost najznačajnija stavka u životu umesto da se svi zajedno pozabavimo ozbiljnijim problemom kao što je očuvanje naše planete Zemlje.

Mrtva Tisa kraj Bisernog ostrva, pupavac pred puštanje nakon prstenovanja 2013.

Mnogo vremena sam proveo po planinama Slovenije i razumem nešto slovenački. Smatram da je u Jugoslaviji bila greška što se u školama nije obavezno učio i neki od drugih jezika nacionalnosti po izboru. Nije bilo fer da svi moraju da znaju srpskohrvatski, a da svi drugi budu zapostavljeni. U Vojvodini je bilo drugačije, deca su bila pomešana pa su neka od njih bila poligloti.

Ima li u inostranstvu nacionalizma i rasizma?

Živeći kao dete u SAD, mnogo smo putovali. Tamo sam dobio prve lekcije o zlu koji vlada u svetu. Kao dete koje nije imalo nikoga na selu, htio sam da osetim malo seoski život. Poslali su me na jednu porodičnu farmu u Virdžiniji blizu Ričmonda. Bilo je divno tih 15 dana. Trebalo je da ostanem sedam, ali nisam htio kući, pa su mi roditelji produžili boravak.

Bila je to mala, lepa farma. Gajili su kukuruz, duvan za žvakanje, Jorkšir svinje, a imali su i dva lepa konja. Imali su pomoćnog radnika, crnca čika Tomu. Kao da je izašao iz „Čića Tomine kolibe“. Živeo je u sklepanoj baraci, svinjac izgrađen od cigle je bio hotel u poređenju sa Tominom kućicom. Voleo sam da sedim kod njega a znao sam dugo da šetam pored njega dok je sa konjem i plugom prolazio kroz leje zasada duvana. To je još bilo vreme velike segregacije, posebno na jugu SAD. Vlasnici farme su ipak bili korektni, a on je bio poštovan. Za vreme ručka, jeo je istu hranu, ali u svojoj kolibi. Kada sam ja došao, na moje insistiranje, Toma je ručao sa nama u velikoj kuhinji, ali za manjim stolom, a ne sa svima nama za glavnim stolom. Prepostavljam da je, kada sam ja otisao, vraćen u svoju kolibu da ruča. Naravno, u SAD se gajio nacionalizam, a tako je i u drugim zemljama. Svaka država gaji svoje mitove. Da citiram Danila Kiša, onako kako sam ja oprilike zapamtio: „U svakoj zemlji su liciderska srca najlepša i polja maka najcrvenija od krvi njihovih junaka“.

Osim prema crncima, rasizam se ogleda i u odnosu prema starosedocima.

Posebno sam osetio simpatiju prema Indijancima. Na Floridi žive Indijanci iz plemena Seminola, proterani u močvare svojevremeno od strane belaca. Njihov poglavica Osiola (Osceola) je uhvaćen na prevaru i umro je u zatvoru. Imponovali su mi ti Indijanci i zbog toga što, barem do vremena kada sam ja boravio tamo, nikada nisu potpisali mirovni sporazum sa vlastima SAD. Kako je sada,

Naravno, u SAD se gajio nacionalizam, a tako je i u drugim zemljama. Svaka država gaji svoje mitove.

nije mi poznato. Muškarci nisu razgovarali sa turistima belcima, samo žene kada je trebalo uspostavljati kontakte ili oko kupovine suvenira. Posebno su me dirnuli Čiroki Indijanci. Oni su svojevremeno sa istoka SAD prisilno oterani u Oklahomu. Deo njih je ostao u Tenesiju. Tamo svakog leta u svom letnjem amfiteatru izvode predstavu o svom nekadašnjem životu i progonu. Imao sam 11 godina kada sam to gledao. Nisam bio neko plačljivo dete, ali tokom ove predstave sam zaista zaplakao. Trudio sam se da zadržim suze, ali nisam uspeo. Od tada sam uvek bio na strani Indijanaca, posebno tokom gledanja holivudskih filmova gde su oni uvek predstavljeni kao zli likovi koje treba istrebiti. Danas se zna kakav genocid je izvršen nad domorocima, a da ne govorim o genocidu nad Indiosima u Amazoniji koji se kravovo nastavlja i danas. Svet uglavnom čuti.

Imao sam radnu obavezu dežurstva u mojoj radnoj organizaciji koja je bila i potencijalna meta. Moja supruga, ateista, kao stručnjak u poljoprivredi, tokom bombardovanja je prelazila pančevački most svakog jutra dok je još bila na snazi uzbuna, da bi stigla do svog radnog mesta pošto je morala da brine o stanju na oglednim poljima. Imala je sreću što je jednog dana padala kiša i nije otišla na posao, a baš tog dana bombardovan je rezervoar nafte kraj samog oglednog polja. Mada su žene sa malom dece bile oslobođene radnih obaveza, moja supruga je malu crku ostavljala kod kuće sa starijim bratom, jer poljoprivreda ne trpi prekid u radu. Otac i majka su bili u partizanima. Bili su u državnoj službi i veoma odani Jugoslaviji. Moj otac je imao i posebnu ljubav prema Srbiji. Njegov otac, moj deda je bio jedan od 1300 kaplara i ranjen. Učestvovao je u trinaestojulskom ustanku u Crnoj Gori i streljan je od Italijana, zajedno sa još dva Crnogorca.

bio tokom I svetskog rata u Austro-Ugarskoj vojsci na Soči. Kao rezervni oficir, borio se u aprilskom ratu 1941. godine. Odlično je znao nemački i ruski, pa je posle rata preveo nekoliko knjiga na srpskohrvatski. Pošto je pred rat živeo u Sarajevu, Nemci su mu ponudili da im bude prevodilac i da ostane slobodno da živi u svom stanu. Njemu to, kao patrioti, nije padalo napamet, pa je rat preveo kao zarobljenik u Oznabrik logoru u Nemačkoj. Moja tetka je bila u partizanima, prebijena je od strane četnika, a njen budući suprug muslimanskog porekla je takođe bio u partizanima. Moja druga tetka koja je bila profesorka hemije u zagrebačkoj gimnaziji, bila je udata za doktora prava, koji je poticao iz diplomatske porodice. Njen suprug je tokom II svetskog rata obešen od strane ustaša, jer je, kao prisilno mobilisani domobran, partizanima odao tajne i nacrte ustaških zagrebačkih

Moj otac je imao i posebnu ljubav prema Srbiji. Njegov otac, moj deda je bio jedan od 1300 kaplara i ranjen. Učestvovao je u trinaestojulskom ustanku u Crnoj Gori i streljan je od Italijana, zajedno sa još dva Crnogorca.

Ateiste često nepravedno optužuju da nisu dovoljno patriote. Iz kakve porodice potičete?

Ne želim da ističem svoj patriotizam, ali će ipak nešto reći da bi se razbila fama o nepatriotizmu ateista. Kada se neko bavi naukom i objavljuje radove u međunarodnim časopisima, većina ne zna da se i tako podiže rejting države. Nisu samo sportisti ti koji brane svoju zemlju bodovima. U nauci se na svetskom nivou prati koliko koja zemlja objavljuje naučnih radova i kvalitet istih, što ukazuje na snagu i značaj pojedinih zemalja. Radovi na kojima sam potpisana, doprinose ugledu naše države. Tokom bombardovanja 1999. godine,

Crnoj Gori i streljan je od Italijana, zajedno sa još dva Crnogorca. Sva trojica leže u zajedničkoj grobnici u Petrovcu na Moru. Moja baka po ocu, iz beogradske porodice Amar, izgubila je trojicu braće kao borce srpske vojske u balkanskom i I svetskom ratu. Oni imaju i malu ulicu na Zvezdari. Jedan od braće, Moša Amar je poginuo kao oficir konjice nakon osvajanja Uroševca na Kosovu tokom I balkanskog rata, o tome je pisao Vuk Drašković u knjizi „Ruski konzul“. Mošinoj sahrani u Beogradu prisustvovao je izaslanik Kralja Petra. Sa majčine strane, moj deda je

kasarni. Treća tetka, koja je bila profesorka francuskog jezika u gimnaziji u Bijeljini, bila je simpatizer partizana. Moj deda po majci je posle rata odlazio povremeno u crkvu, bio je veoma srpski opределjen, ali na unuke nije prenosio religijska osećanja. Kada je već izgrađena nova pruga od Beograda do Sarajeva, moj deda je u Beograd putovao zaobilazno vozom „Čira“ preko Užica da bi izbegao teritoriju Hrvatske. Nije mogao da zaboravi ustaše. Baka nije išla u crkvu.

Vernici optužuju ateiste da nisu dovoljno dobri građani.

Građanin sam Srbije i trudim se

Moje ruže kod kuće u bašti

da budem korektan. Naravno, spremam da se bunim protiv svih negativnih pojava. Posebno sam posvećen problemima životne sredine, a Srbija je sve više

jedna potpuno zapuštena zemlja u tom pogledu. Kao biolog, osećam profesionalnu dužnost da pokušam da nešto popravim. Redovno izmirujem svoje finansijske oba-

veze prema državi i pokušavam da doprinesem da se Srbija uredi, da ne ostane deponija smeća kao što je nažalost sada. Tužno je kako potencijalno lepa zemlja može biti ovako zapuštena, a o korupciji da ne govorim. Postoje statistike koje pokazuju da nema razlike u moralnim vrednostima između vernika i ateista. Pa koliko vernika kroz istoriju pa do današnjih dana vrše krvave zločine nakon što se pomole pa krenu u akciju?

Šta najviše možemo da zamerimo Crkvi?

Danas crkva zarađuje i troši enorman novac koji se oduzima građanima, bilo da su vernici ili ateisti. Crkva se ponaša kao u doba renesanse, kada je bila kritikovana zbog rasipništva i nemoralna (Žan Delimo „Civilizacija Renesanse“, Sremski Karlovci, 2007.)

Zmaj Jova je napisao pesmu o drvetu, evo par stihova da se podsetimo: „Gde god nađeš zgodno mesto, tu drvo posadi, a drvo je blagorodno, pa će da nagradi...“ Umesto ove pouke, crkve, niču kao pečurke posle kiše. Isto je sa džamijama po Balkanu. Taj bačeni novac i radni sati su se mogli upotrebiti za pametne stvari.

Šta bi, po Vašem ličnom mišljenju, Crkva najpre trebalo da uradi?

Bilo bi lepo kada bi se crkveni velikodostojnici potrudili da vaspitavaju narod i pomogli da se narod urazumi, barem što se tiče zaštite životne sredine i poštovanja. Ako već mora da zaglupljuje narod, umesto zidanih crkava, neka napravi male crkve brvnare. Propovedi neka vrše po kućama ili na otvorenom. Sveštenici bi

Danas crkva zarađuje i troši enorman novac koji se oduzima građanima, bilo da su vernici ili ateisti.

Banjička šuma

konačno mogli da žive od svoje zarade umesto da im država plaća penziono i socijalno, dok narod mora sam da izdvaja ta sredstva, a mnogi i ne mogu jer su nezaposleni.

Šta vam najviše smeta kod SPC?

Kada su uvodili doplatne poštanske markice za sakupljanje para za Hram Sv. Save, država je obratila zložila da je to kulturni spomenik za koji svi treba da plaćaju, bez obzira da li su religiozni ljudi ili ateisti. SPC ne prati duh vremena i ne vaspitava mlade u pozitivnom smislu, osim što im usađuje dogmu u glavu. Ima i pozitivnih primera. Mnogi manastiri su predivno uređeni. Jedan lep primer je Manastir Temska. To je leti prelep vrt sa cvećem. Zašto crkva ne utiče na lokalno stanovništvo da uredi svoju okolinu, da Srbija zaista bude prelepa? Sa malo truda i volje, mogla bi da ima čiste vode, šume i livade.

Kako se osećate kad vam čestitaju verske praznike?

Osećam se veoma neprijatno na dan Božića i za Uskrs kada mi

neko izjavi „Hristos se rodi“ ili „Hristos vaskrese“, ja samo kažem „hvala“, uz nelagodu. Ne mogu da se pravim vernik kada mi mozak drugačije funkcioniše.

Teolozima smeta to što evolucionisti smatraju da je čovek samo intelektualno razvijenija životinja.

Da smo slični životinjama pisao je i Theodosius Dobzhansky u svojoj knjizi „Evolution, Genetics and Man, (John Wiley and Sons, 1953). Mi slično reagujemo imunološki kao glodari iz reda Lagomorpha gde pripadaju kunići i zečevi. Radni vek sam proveo radeći sa eksperimentalnim belim pacovima. Gledao sam ih kako se druže u kavezu, kako spavaju na leđima kada je vrućina, kako majke čuvaju svoju decu. Kada sam ih otvarao, svi su organi kao naši. Ima nešto malo razlike ali mi funkcionišemo po istim principima. Čak se pokazalo da su i glavonošci (sipe, hobotnice itd.) izuzetno inteligentni. Zanimljivo je da mi imamo lestvičast nervni sistem, kičmu iz koje izlaze nervi a

nešto slično po segmentima imaju i kišne gliste. Nije se Bog potrudio da nas napravi mnogo drugačijim od ostalih stvorenja. Na kraju, nije ni pamet korisna ako ćemo sami sebe da uništimo. Kako ide, pre će bubašvabe da prežive našu destrukciju Zemlje, možda su one pametnije od nas.

Na kraju, moram istaći da mi u Srbiji nismo izuzetak, pa imamo silne probleme u vezi životne sredine i živimo u jednom veoma lošem društvenom sistemu. Završio bih citatom Bele ruže, grupe omladinaca i omladinki u Nemačkoj koji su završili pod gjeljotinom, jer su se pobunili protiv nacizma tokom II svetskog rata: „Dok svako čeka da neko drugi započne, vesnik osvetničke Nemeze se nezaustavljivo primiče, tada će i poslednja žrtva uzaludno biti bačena u ždrelo nezasitog Demona“. (Michael Nrenner, Die Gefahr Erkennt Man Immer Zu Spät, U: Aus Politik und Zeitgeschichte, Antisemitismus, ApuZ Zeitschrift der Bundeszentrale für Politische Bildung, 22. Jun 2020. strana 4).

REČ (MALA VEŽBA IZ KORIŠĆENJA RAZUMA)

Iako nije definisan, „početak“ je priznat za nešto o čemu se može govoriti.

Radi ilustracije Weberovog stava da je religija žrtvovanje razuma, pogledajmo početak Jevanđelja po Jovanu, koje po verujućima objašnjava početak nastanka svega i svačega. Pa i verujućih i

samo ateista i agnostika, nego i pripadnika drugih monoteizama! Međutim, „negiranjem Boga“ bave se samo militantni ateisti, mahom „u samoodbrani“ i „prekoračenju nužne samoodbrane“. Inače i ne prihvataju da su „ateisti“, i ne bave

adekvatniji naziv, mada opet ne baš adekvatan, bio bi bezbožnici. Ne što žele da budu „bez Boga“ i tako ga indirektno priznaju, nego se radi o nečem drukčijem. Bliskom Laplasovom odgovoru na Napoleonovo pitanje zašto u svojoj

Vađenje na „Bog beše reč“, samo je dalja katastrofa! Ispada da se desilo ono što Bogu ne može da se desi: ima osobinu koja protivreći svemu što se o njemu kaže.

neverujućih, onih kojima razum služi za razumevanje Jevanđelja, i onih kojima služi za razumevanje sveta i sebe u svetu. Često pominjano i neznatno skraćivano: „U početku beše Reč Božija, i ta Reč beše u Boga, i Bog beše Reč“ (1:1). Jasno i glasno, nesumnjivo istinito i neproblematično? Teško. Pre „početka“, normalno, nema „ničeg“? Neće biti, ima (postoji) „početak“. Da ga nema, ne bi bilo podrazumevanog „pre početka“, ni nabranog „posle početka“. Prečutno jeste rečeno da pre početka „nema ničeg“, ali prečutno i neželjeno ispada da „postoji ništa“! Što da ne, „ništa(vilo)“ ili „nebiće“, postoji kao sadržaj svesti kad filozofi govore o njemu. Tako je i sa Bogom, kad teisti prigovaraju ateistima da „negiranjem“ Boga indirektno priznaju njegovo postojanje. Pritom im ne pada na pamet sopstveno zanemarivanje razlike između postojanja u svesti i postojanja izvan nje, ili osamostaljivanje sadržaja svoje svesti. Normalno, jer u principu itekako razlikuju svoju i svest ne

se onim što bi iz pomenutog razloga jako voleli militantni teisti: negiranjem Boga. U njihovoј svesti Boga nema, da ih militantni teisti ne nateraju da negiraju njihove tvrdnje o postojanju Boga. Njihov

kosmogonijskoj hipotezi ne pomiče Boga: „Nisam osećao potrebu, za tom hipotezom!“. Podrazumeva se: nisam je ni imao kao hipotezu. Ako je Vi imate, bavite se njome... Jasno je, ali iz daljeg teksta, da se

„početak“ odnosi na svet, ovaj naš zemaljski, uključujući nas. U posmatranom stavu, to nije jasno! Iako nije definisan, „početak“ je priznat za nešto o čemu se može govoriti. A tada se može i razumno je pitati, o prisutnom „u početku“ ili sadržini početka. Što znači i o početku Boga! Što da ne, o početku i razvoju „reči“ se iteka-

negde ili u nečem. Možemo i zanemariti da je to u „ničem“, nego u Bogu kao jedino uvek postojećem? Vrlo problematično, bez obzira na sva nabranja nastalog posle počinjanja, zaključno sa direktnim dovođenjem u vezu Boga i čoveka kao slike i prilike Njegove. Jer, ako pre početka nema ničeg, nema ni Boga! Izvan i nezavisno od „ništa“,

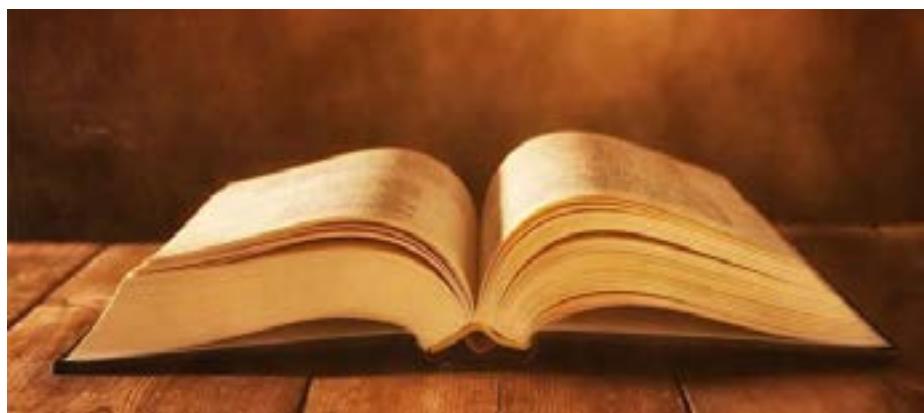
način. Sudija jeste i određenje i imenica, ali nigde ne стоји да je „u Bogu“. I određenja nisu „u Bogu“, nisu nešto nego osobine (kvaliteti, atributi) nečeg. Otuda bi i Reč mogla da ih ima, i nalazimo ih na odgovarajućim mestima Svetog pisma. Pogotovu u kasnijim tumačenjima, i govorenju „autoriteta“. (Osnovna osobina je, „nesumnjivo

Mišel Onfre jeste zajedljiv ali je u pravu: čutanje Boga, omogućuje blebetanje njegovim slugama.

ko pitamo, Reč je svakako nekakav „oblik“ reči, a ovde su Reč i Bog praktično u istoj ravni. Kao tvorci „sveta“. Da, ali ako je moguće „početak Boga“, onda je moguće i kraj Boga! Vađenje na „Bog beše reč“, samo je dalja katastrofa! Ispada da se desilo ono što Bogu ne može da se desi: ima osobinu koja protivreči svemu što se o njemu kaže. Podložan je promeni, štaviše, i da je pre njega nešto postojalo. Tako da prvobitno (a kod njega nema prvobitnog i kasnjeg) nije bio ličnost, nego nešto! Može i Nešto, ali između Nečeg i Nekog, razlika je nepremostiva... Ako je doživeo tako bitnu promenu kakva je od Nečeg u Nekog, može li se isključiti mogućnost nove promene? Bilo kakve, ne samo u za njega nemoguće Nešto? U ovom cepidlačenju (inače jako cenjenom kad nije na nečiju štetu za koju je sam kriv), šta biva i sa Bogom i sa Rečju, posle „početka“? Ne dolazi u obzir da Reč više nije u Boga, kako bi kasnije objavio svoje postojanje ljudima, i zašto bi Objavi verovali ako nije Reč Božja? A ne valja ni ako jeste u Boga, pošto je ne koristi. Setimo se kome je i kada, poslednji put govorio! Mišel Onfre (Michel Onfray) jeste zajedljiv ali je u pravu: čutanje Boga, omogućuje blebetanje njegovim slugama. Ono što „počinje“, nužno se odvija

setimo se njegovih kanonizovanih pa i svakodnevnih određenja. O „ničem“ se ipak govorи prečutno ili se ono podrazumeva, ali vratimo se izričitom. Po njemu, početak

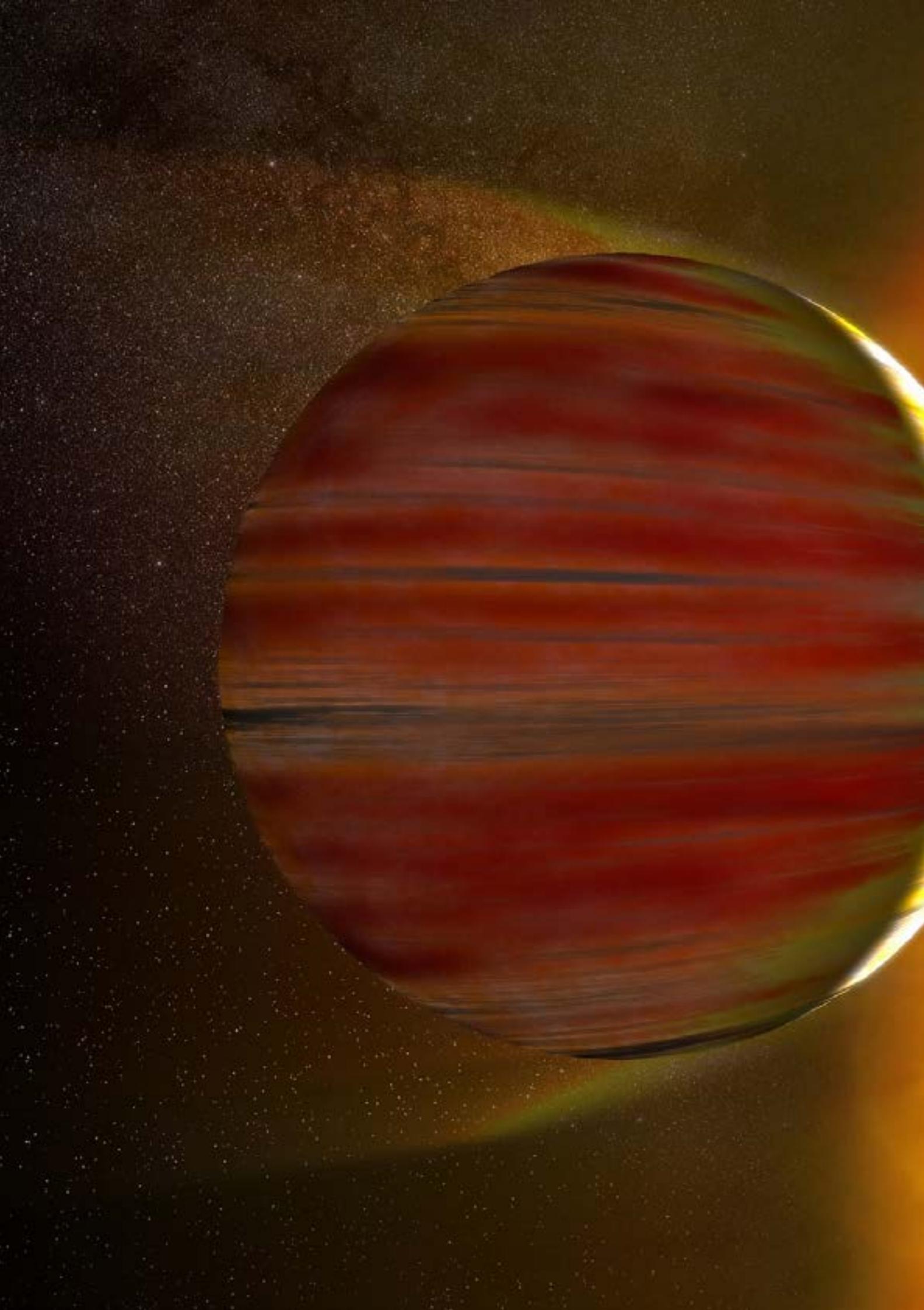
istinita“. U različitom zvučanju ali sa istim značenjem). Dokaz više da je, nesvesno i neželjeno, Reč ime za Nešto u Bogu, što postoji istovremeno i nezavisno od njega!

je Reč. Čija, kakva? Nije to ona Svetog pisma, iz njega samog zna se da je nastalo kasnije. Jasno je da „beše u Boga“, ali otkad i odakle tu? Da nije, pre toga, bila drugde? Da je On stvorio Reč ne bi bila u Njemu, nego sa ostalim stvorenim van Njega! A opet ako je nije stvorio ili je nestvorena, isto je što i Bog! U svakom slučaju prečutno postoji simultano sa Bogom, samostalno u odnosu na njega. Ali tada On ili nije Tvorac, ili je samo jedan od dva tvorca.

Slabo šta se menja, ako je Reč („u Bogu“), jedno od njegovih određenja. Ona to, kao imenica, nije. Određenja se znaju: Svemogući, Svevideći, Sveznajući, Preblagi, Pravedni..., sve sami prilozi za

Takvo je ili poreklom samostalno, a „u Bogu“ (ili „Božija je“), kao što je to i nešto što čovek nađe pa stavi u ruku, usta ili džep. Tako da je hrišćanstvo makar dualizam (ako ne i pravi politeizam zbog osamostaljivanja još ponečeg), i to sa ličnim i bezličnim Bogom. Bez obzira na stalno insistiranje, na ličnom Bogu i monoteizmu. I tako to, i tako dalje. Dante Alighieri (Dante Alighieri), iskreni poštovalač hrišćanstva, lepo je rekao da je đavo logičar! Ali je i Bertran Rasl (Bertrand Russell), iskreni poštovalač razuma, lepo rekao da mu je Bog dao isuviše malo dokaza o svom postojanju. I svemu što je činio i čini.

KEPLER - 1649c

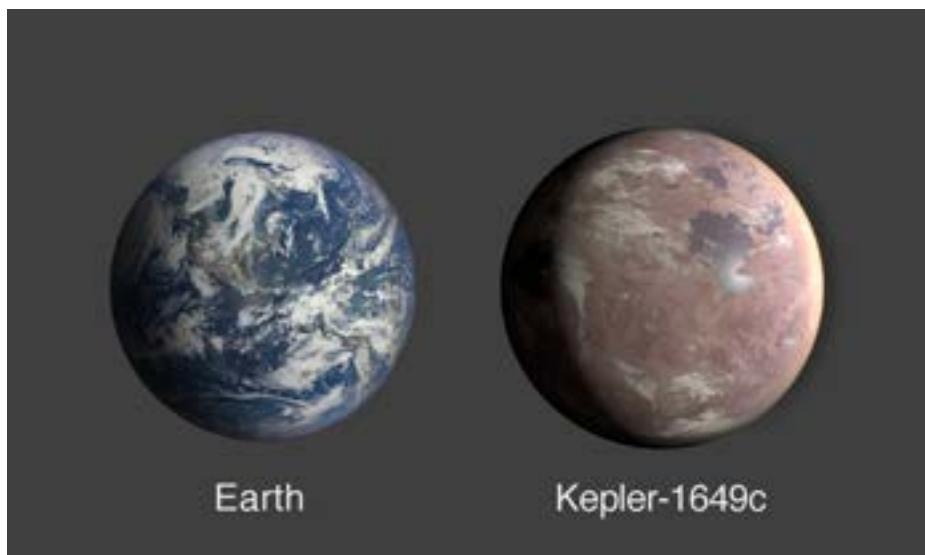
Egzoplanete su naučni odgovor na pitanje života van Zemlje i mogući odgovor na pitanje o tome gde bi se naša vrsta u budućnosti mogla naseliti.

Život van naše planete je pitanje koje ljudi kopka već decenijama, ako ne i vekovima. Od izmaštanih svetova i fantastike, došli smo do naučnih otkrića i snažnije osnove za očekivanje da je život mogući van našeg sveta. Egzoplanete su naučni odgovor na pitanje života van Zemlje i mogući odgovor na pitanje o tome gde bi se naša vrsta u budućnosti mogla naseliti. Mogućnosti je mnogo, kako deluje. Ovde ćemo opisati jednu od njih.

(Cygnus). 2020. godine, Džef Kohlin (Jeff Coughlin) direktor Naučne kancelarije K2 pri Projektu SETI, opisao je ovu planetu kao „planetu ponajviše nalik Zemlji“ koju je do sada otkrio svemirski teleskop Kepler. Otkriće planete je isprva klasifikovano kao lažno pozitivan nalaz (prema Keplerovom robovetter algoritmu), a otkriće je objavila 15. aprila 2020. Keplerova radna grupa za lažno pozitivne nalaze (Kepler False Positive Working Group). Prvi naučni opis novootkrivene planete je objav-

stenovitu planetu, sličnu Zemlji po pitanju veličine (prečnik joj je 1,06 prečnika Zemlje). Ovoj planeti, međutim, potrebno je svega 19,5 zemaljskih dana da obide pun krug oko svoje matične zvezde. Uprkos tome, ono što je najvažnije reći je to da ova planeta orbitira u granicama zone naseljivosti svoje zvezde, odnosno zvezdanog sistema.

O klimi ove planete se zna vrlo malo. Ono što je ustavljeno je to da od svoje matične zvezde dobija oko $\frac{3}{4}$ svetlosti koju Zemlja dobija od našeg Sunca. Može se stoga prepostaviti sa priličnom sigurnošću to da, uz određene pozitivne prepostavke o atmosferi planete, temperatura na površini može biti nalik onoj na Zemlji, tj. takva da je prisustvo tečne vode mogu-

Kepler-1649c je egzoplaneta koja se okreće oko zvezde tipa M, crvenog patuljka Kepler-1649, na nekih 300 svetlosnih godina od naše planete, a u sazvežđu Labud (Cygnus).

Kepler-1649c je egzoplaneta koja se okreće oko zvezde tipa M, crvenog patuljka Kepler-1649, na nekih 300 svetlosnih godina od naše planete, a u sazvežđu Labud

ljen u časopisu The Astrophysical Journal Letters istog meseca, a vodeći autor je bio Endru Vandenburg (Andrew Vandenburg).

Kepler-1649c je NASA opisala kao

će. O atmosferi planete se za sada ne zna dovoljno. Ono što modeli orbitalne evolucije pokazuju je to da su moguće značajne oscilacije ekcentriteta usled gravitacionih uticaja Keplera-1649b, ali ne u

Matična zvezda ove planete, Kepler-1649 je crveni patuljak tipa M, otprilike veličine četvrtine našeg Sunca i sa svega dve do sada otkrivene planete u svojoj orbiti.

meri koja bi narušila klimatske odlike, takve da su po svoj prilici nalik na one na Zemlji.

Matična zvezda ove planete, Kepler-1649 je crveni patuljak tipa M, otprilike veličine četvrtine našeg Sunca i sa svega dve do sada otkrivene planete u svojoj orbiti. Kepler-1649b je nalik na planetu Veneru iz našeg zvezdanog sistema na najmanje dva načina - obe planete imaju orbite koje su otprilike jednake polovini prečnika naredne poznate planete (a to su Kepler-1649c i Zemlja, redom) i približno su jednake veličine.

Svako ovakvo otkriće otvara pitanje naseljivosti. I dok je jasno da ova egzoplaneta orbitira u okviru zone naseljivosti svoje matične zvezde, podaci o atmosferi su još uvek nedovoljni da bi se dao konačan odgovor na pitanje svih pitanja - ima li i može li se tečna voda zadržati na površini planete. Do ovog trenutka nisu uočene sunčeve oluje sa matične zvezde, ali naučnici veruju da je njena priroda takva da su sunčeve oluje izvesne, čak i česte. U tom slučaju, moguće je da je atmosfera planete ugrožena ili čak „zguljena” ovakvim fenomenima, što bi sprečilo razvoj života na njoj.

EGZOPLANETA

Egzoplaneta ili ekstrasolarna planeta je svaka planeta koja se nalazi izvan Sunčevog sistema. Prvi posredni dokazi za postojanje egzoplaneta su predloženi 1917. godine, ali u to vreme nije prepoznat značaj ovog otkrića. Prva potvrda otkrića jedne egzoplanete se dogodila 1992. godine, a ubrzo potom je i jedno otkriće iz 1988. pravilno svrstano u egzoplanete. Do početka marta 2021. godine, već postoji 4687 potvrđenih egzoplaneta u 3463 sistema, gde 770 sistema ima više od jedne planete.

CRVENI PATULJAK

Crveni patuljak je najmanja i najhladnija vrsta zvezde. To je takođe i najčešća vrsta zvezde u Mlačnom putu, makar u blizini našeg Sunca. Zbog male luminoznosti, teško ih je ipak pojedinačno uočiti. Gledano sa Zemlje, nijedna među zvezdama koje se uklapaju u strogu definiciju pojma crvenog patuljka, ne može se uočiti golim okom. Proksima Centauri (Proxima Centauri), zvezda najbliža Suncu, jedna je od crvenih patuljaka. Isto važi za nekoliko

SETI

Potraga za vanzemaljskom inteligencijom, SETI (Search for extraterrestrial intelligence) je zajednički pojam za naučnu potragu za inteligenčnim vanzemaljskim životom, na više načina. Jedan od najčešćih je posmatranje elektromagnetnog zračenja u potrazi za znacima mogućeg slanja poruka civilizacija na drugim planetama. Naučna istraživanja u ovom pravcu su otpočela ubrzo po razvoju radija početkom XX stoljeća, a usmereni i zajednički međuna-

Jurij Milner

fond od oko 100 miliona dolara i hiljade sati rezervisanog vremena

Crveni patuljak je najmanja i najhladnija vrsta zvezde. To je takođe i najčešća vrsta zvezde u Mlačnom putu, makar u blizini našeg Sunca.

desetina, možda čak oko šezdeset nama najbližih zvezda. Prema nekim procenama, crveni patuljci čine čak do 75% svih zvezda u Mlečnom putu.

rodnici naporu traju od 1980-ih. 2015. godine su Stiven Hawking (Stephen Hawking) i rusko-izraelski milijarder Jurij Milner (Юрий Борисович Бенционович Мильнер) su najavili snažno finansijski podržan projekat nazvan Breakthrough Listen. Projekat ima

na teleskopima u najnaprednijim postrojenjima i institutima, što ga čini najsnažnijim projektom potrage za vanzemaljskom inteligencijom u dosadašnjoj istoriji nauke. Planirano je isprva da projekat traje do 2026. godine, a deo je šireg Milnerovog programa

Breakthrough Initiatives. Naučni deo programa je smešten u SETI istraživačkom centru Univerziteta Berkli (Berkeley SETI Research Center), na Odseku za astronomiju. Projekat koristi praćenje radio talasa u opservatorijama Grin Benk (Green Bank Observatory) i Parks (Parkes Observatory), kao i posmatranje vidljive svetlosti iz projekta Automated Planet Finder.

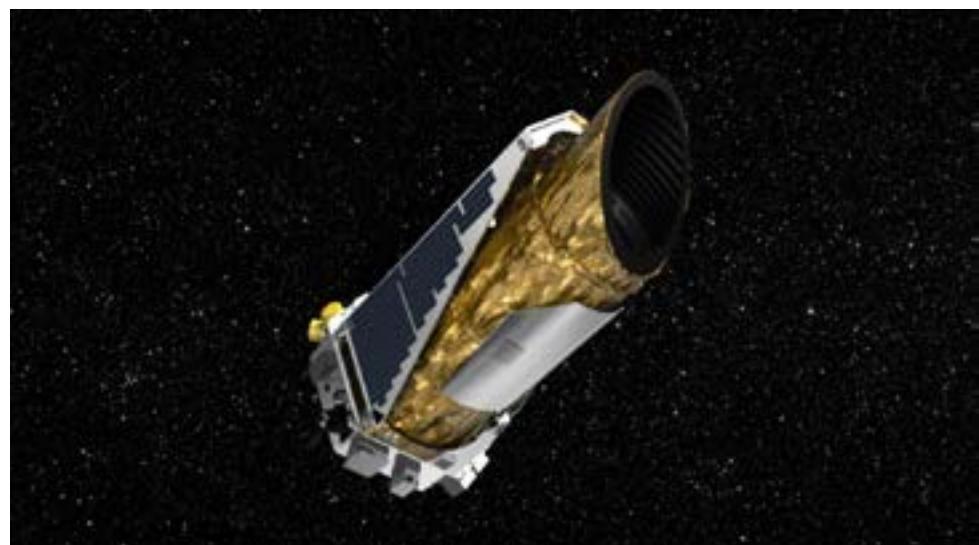
SVEMIRSKI TELESKOP KEPLER

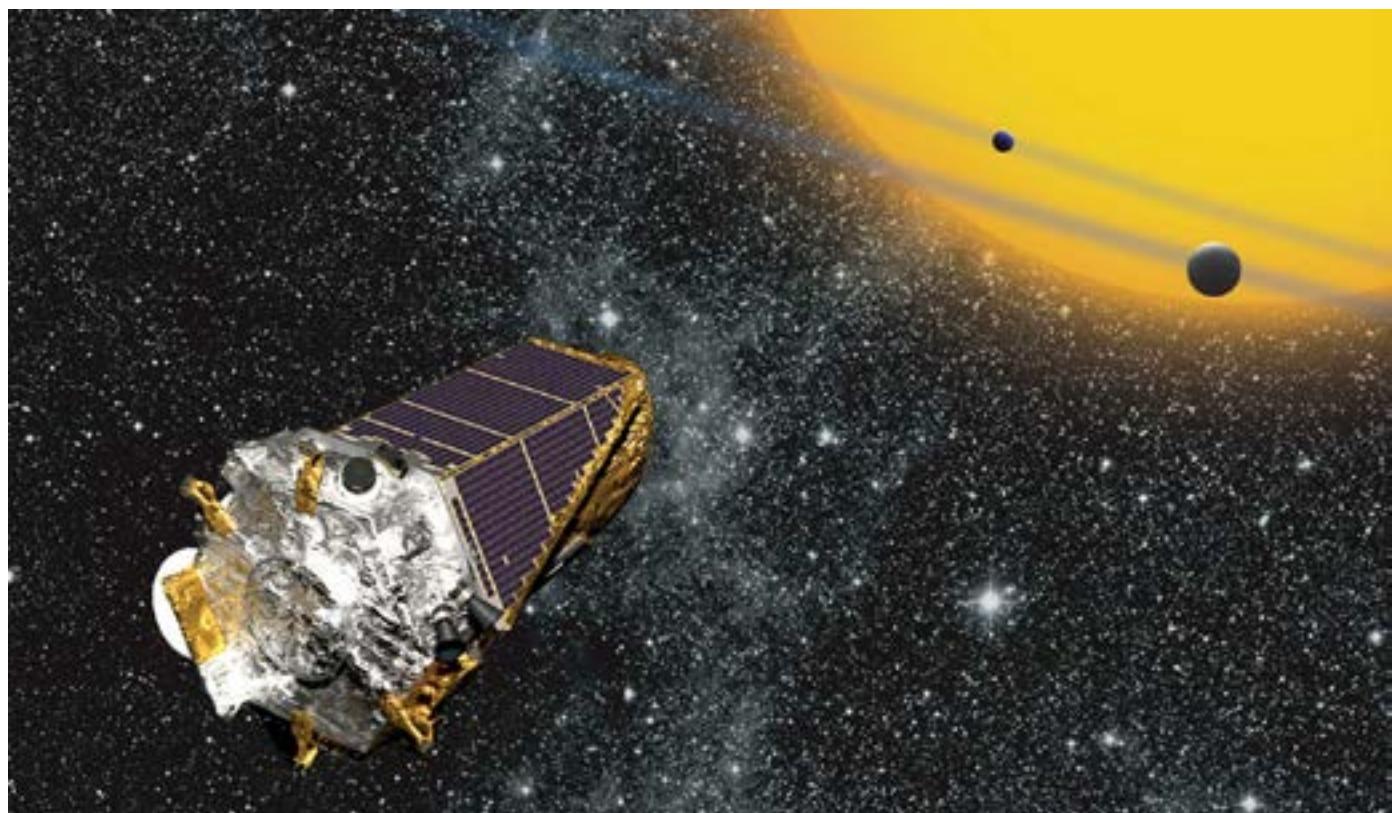
Svemirski teleskop Kepler je iz upotrebe povučeni svemirski teleskop koji je lansirala NASA, sa ciljem portage za planetama veličine Zemlje, u orbitama drugih zvezda. Ime je dobio po astronomu Jahanu Kepljeru (Johannes Kepler), a lansiran je 7. marta 2009. godine

u heliocentričnu orbitu koja prati putanju Zemlje. Glavni operativac na projektu je bio Vilijem Borucki (William J. Borucki). Nakon devet godina rada, gorivo u reakcinom kontrolnom sistemu letelice se potrošilo, pa je NASA objavila povlačenje iz upotrebe, 30. oktobra 2018. godine. Sam po sebi, Kepler je relativno jednostavan teleskop, koji ima samo jedan fotometar

Svemirski teleskop Kepler je iz upotrebe povučeni svemirski teleskop koji je lansirala NASA, sa ciljem portage za planetama veličine Zemlje, u orbitama drugih zvezda.

Projekat je usmeren ka oko milion obližnjih zvezda i ka središtimu 100 galaksija. Svi prikupljeni podaci su dostupni javnosti, a javni projekat SETI@Home se koristi za analizu dela podataka. Prvi rezultati su objavljeni u aprilu 2017. godine, a podaci se dopunjaju na svakih pola godine.

koji je neprekidno osmatrao sjaj nekih 150 hiljada zvezda glavnog niza u fiksnom, stalmnom vidnom polju. Teleskop je i projektovan tako da posmatra jedan deo Zemljine regije Mlečnog puta, u

potrazi za egzoplanetama veličine naše planete, unutar ili u blizini zona naseljivosti. Takođe, trebalo je da pomogne u proceni broja milijardi zvezda u Mlečnom putu, koje imaju takve planete. Podaci

Keplerovog istraživanja su slati na Zemlju i potom analizirani, u potrazi za periodičnim zatamnjenjima, koja ukazuju na to da egzoplaneta prolazi ispred svoje matične zvezde. Samo one pla-

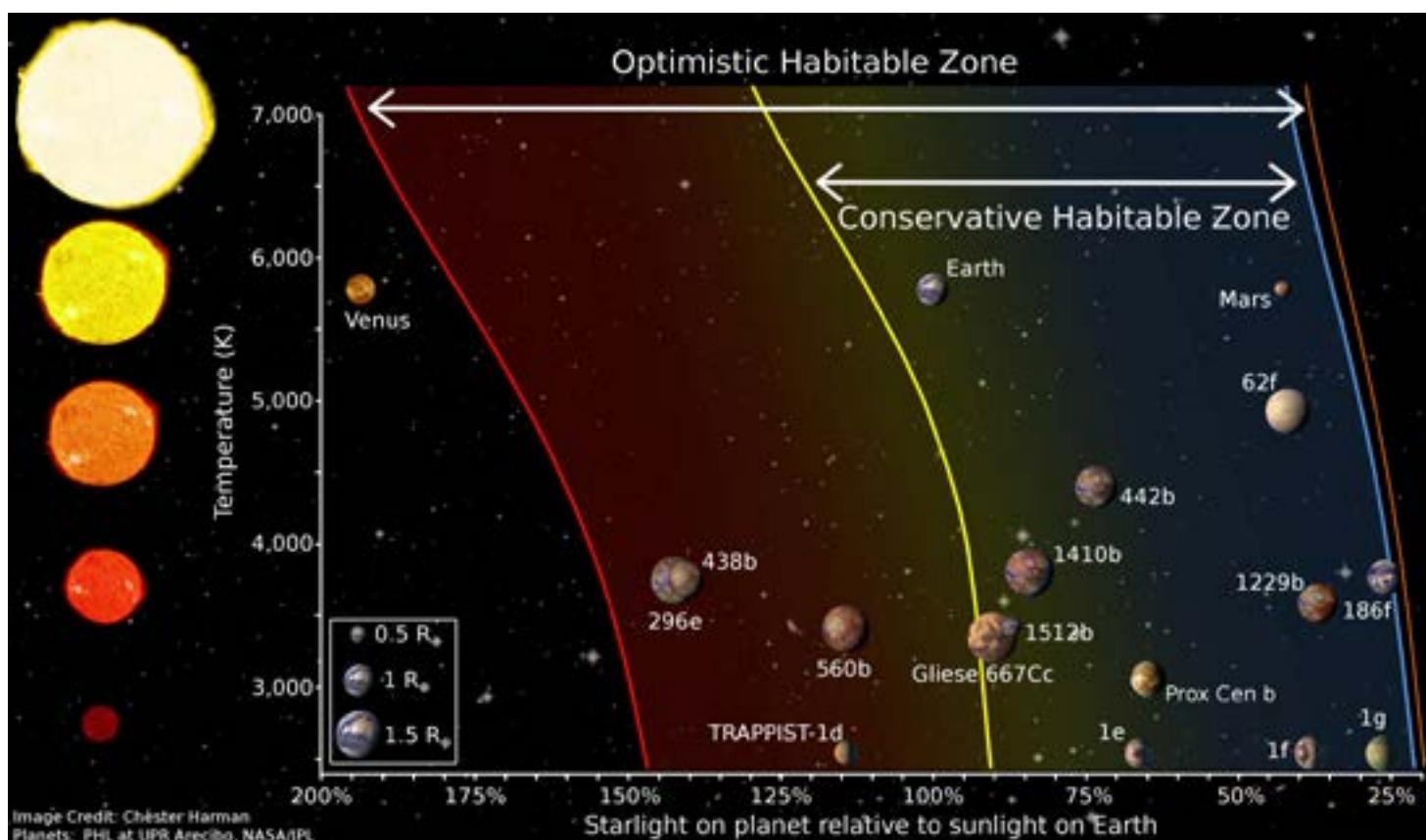

Image Credit: Chester Harman
Planets: PHL at UPR Arecibo, NASA/JPL

nete čije orbite se vide gledano sa Zemlje, mogle su da budu posmatrane. Tokom svojih preko devet i po godina aktivnosti, Kepler je posmatrao 530506 zvezda i uočio 2662 planete.

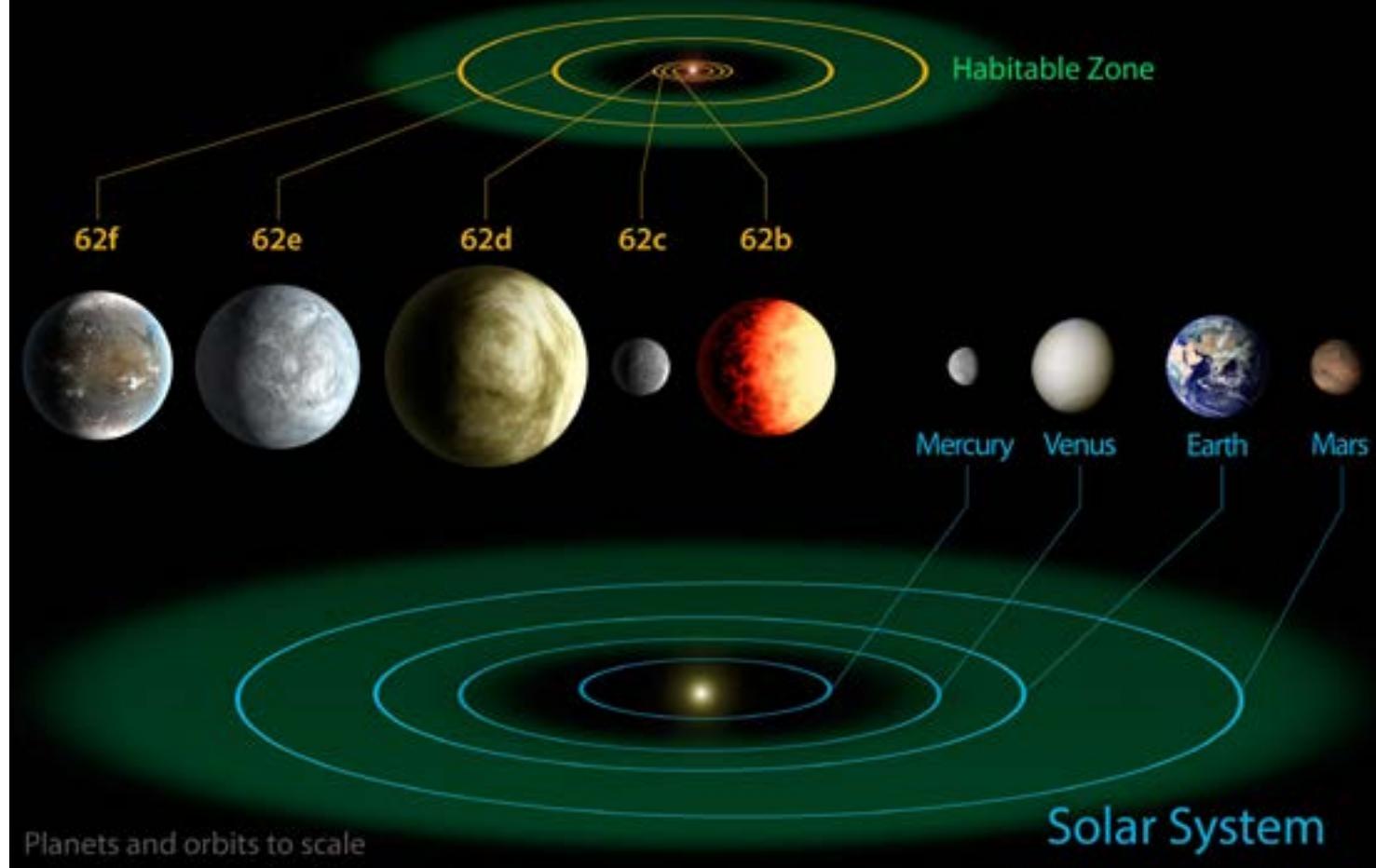
ZONA NASELJIVOSTI

U astronomiji i astrobiologiji, circumstelarna zona nastanjivosti (ili naseljivosti), odnosno jednostavno zona naseljivosti/nastanjivosti je opseg orbita oko zvezde u okviru kog je na površinama planeta moguće prisustvo vode u tečnom stanju, a uz dovoljan atmosferski pritisak. Za zonu naseljivosti/nastanjivosti se u zapadnoj literaturi često koriste i naziv i skraćenica „circumstellar habitable zone”, tj. CHZ. Granice CHZ se zasnivaju na položaju Zemlje u Sunčevom sistemu i na količini energije zra-

čenja koju naša planeta dobija od Sunca. Zbog važnosti tečne vode za biosferu naše planete, priroda CHZ i tela koja se mogu nalaziti u njoj, mogu biti važna u određivanju opsega i rasporeda planeta na kojima je moguć vanzemaljski život i inteligencija, nalik na one na Zemlji. Zona nastanjivosti se negde naziva i Zlatokosina zona, kao metafora, aluzija i antonomazija na dečiju bajku o Zlatokosi i tri medveda, gde devojčica bira između tri stvari, ignorirajući ekstreme (preveliko i premalo, pretoplo i prehladno, itd.) i uzimajući ono što je u sredini, uprosećeno, kao ono što je „taman kako treba”. Koncept je predstavljen 1953. godine i od tada je kod mnoštva zvezda uočeno prisustvo CHZ planeta, jedne ili više njih. Najveći broj tih planeta su ili superzemlje (otprilike do 15 masa Zemlje) ili

gasoviti džinovi, jer ih je jednostavno lakše uočiti. Krajem 2013. je na osnovu podataka sa Keplera, procenjeno da verovatno postoji do 40 milijardi planeta veličine Zemlje u CHZ zvezda nalik na Sunce i crvenih patuljaka u Mlečnom putu. 11 milijardi njih se okreće po svoj prilici oko zvezda poput Sunca. Proksima Kentauri b (Proxima Centauri b), koja se nalazi na oko 4,2 svetlosne godine (1,3 parseka) udaljena od Zemlje, u sazvežđu Kentaur, nama je najbliža egzoplaneta i to takva da se nalazi u CHZ svoje zvezde. Posebno poglavje ove velike naučne oblasti je naseljivost prirodnih satelita egzoplaneta, s obzirom na to da su mnogi od njih mase i veličine koja je nalik na našu Zemlju, a njihov broj u CHZ po svoj prilici značajno premašuje broj samih planeta.

Kepler-62 System

HRONIKA

Na brdu Bojčica u selu Lopatanja, kod Osečine pripadnici helikopterske jedinice MUP-a podigli su časni krst.

30. maj 2021.

Stanare jedne zgrade u naselju Bele vode, u Žarkovu, neprijatno je iznenadila čudna poruka koja je osvanula na vratima.

Nepoznata osoba je stanare obavestila da je greh držati domaće ljubimce u stanovima.

„Poštovani, dužnost nam je da vas obavestimo da su prilikom gradnje osvećeni temelji od strane SPC. Stoga vas obaveštavamo da je greh držati kućiće u stanovima, a vašoj savesti prepuštamo kako će dalje postupati“ - navodi se u obaveštenju.

postavili krst sa postoljem visine 16 metara i težine 600 kilograma, saopštio je MUP.

Pomoćnik komandanta za bezbednost i sigurnost letenja u Helikopterskoj jedinici Ljubomir Vejn, koji je učestvovao u ovoj akciji, istakao je da je zadatak bio složen i komplikovan.

„Pripreme za ovaj zadatak počele su pre mesec dana i iziskivale su angažovanje i rad više pripadnika na terenu“, rekao je Vejn i naglasio da je nošenje spoljnog tereta na helikopteru najsloženiji zadatak koji se obavlja helikopterom.

Prema njegovim rečima, časni krst podignut je efikasno u kratkom vremenskom roku.

<http://skr.rs/znVP>

03. jun 2021.

Na brdu Bojčica u selu Lopatanja, kod Osečine pripadnici helikopterske jedinice MUP-a podigli su časni krst. MUP želi i na ovaj način da pruži svoj skromni doprinos očuvanju identiteta srpskog naroda, istakao je pomoćnik komandanta za bezbednost i sigurnost letenja u Helikopterskoj jedinici Ljubomir Vejn.

Pripadnici Helikopterske jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova na molbu Eparhije valjevske danas su na brdu Bojčica u selu Lopatanja, kod Osečine,

<http://skr.rs/znZz>

03. jun 2021.

Prototip Branislav Jelić: Kovidna zamka i obmana – kao silovanje nacija i put u samouništenje

Neopisiva gadost širi se planetom, nazovimo je kovid prevarom, i kovid histerijom. To je verovanje u virus koji ne postoji. To je verovanje u strah, bolest, smrt; verovanje u sve i svašta, svima i svakome, sem u Boga i reč Božiju!

Sve u svemu, koviditis nije samo bolest, niti epidemi-

ja, nego globalna satanska zavera, koju treba razobličiti, i sa kojom treba prestati!

Čovečanstvo je stavljen na odstrel u ime i za račun samozvane elite!

Nasrtaji na verska prava i slobode posebna su priča! Kovid zločinci i diletanti su, neki svesno, a neki nesvesno, ušli u rat protiv različitih religija, a znamo i sa kojim ciljem: sa ciljem njihovog uništavanja, i uspostavljanja jedne svetske religije! Pandemija laži jeste utiranje puta za dolazak antihrista, svetskog diktatora, koji će, konačno, upropastiti čovečanstvo: i verski, i ekonomski, i moralno, ponudivši, najpre, „napredak“ u svim tim oblastima!

tičko, jeste neka vrsta idiotizma, koja se leči verom u Boga i obnovom autentičnih ljudskih vrednosti!

Dok se većina plaši, određena manjina zarađuje. A zarada, satanska i nepoštena zarada, zasnovana na pohlepi, a ostvarena na prevari i patnji ljudskoj kroz vekove, propada, i propašće zajedno sa svojim ubirateljima, koji će biti večno bedni, pravedno ispaštajući za svoje zločine!

Obogatimo se Bogom, i ne prihvatajmo kovid siromaštvo uma, srca, savesti i vere, jer to nije niti Božija volja, niti naša potreba!

Dakle, osim psihičkih i ekonomsko-fizičkih posledica, kovidno ludilo će imati i dalekosežne duhovne

A zarada, satanska i nepoštena zarada, zasnovana na pohlepi, a ostvarena na prevari i patnji ljudskoj kroz vekove, propada, i propašće zajedno sa svojim ubirateljima, koji će biti večno bedni, pravedno ispaštajući za svoje zločine!

Radi se o nasilju, o ratu države protiv svojih građana, tobož radi njihovog dobra!

Sve ovo što vidimo, i što nam zločinci pripremaju i najavljuju, jeste čist satanizam i udruženi zločinački poduhvat!

Kovidno ropstvo je uvertira u druge oblike ropstva, a dobrovoljno ostajanje u njemu, bilo lično, ili poli-

posledice ako se što pre, kao društvo i čovečanstvo, ne izlečimo od njega! Lekovi su nam u veri u Boga, zdravom razumu i hrabrosti! Recimo ne vladarima iz senke, udružujmo se jedni sa drugima u pravdi i dobru, i budimo solidarni sa ljudima, a ne sa demonima i onima koji njima služe!

<http://skr.rs/znZ2>

22. jun 2021.

Na dan Svetе Trojice u porti istoimene crkve u Surlici koja se nalazi u Opštini Trgovište, na samoj granici sa Republikom Severnom Makedonijom, okupilo se i staro i mlado da proslavi seosku slavu, ali i početak obnove ove pravoslavne svetinje koja je izgrađena na ruševinama nekadašnjeg manastira.

Ovom velikom narodnom skupu prisustvovali su i članovi rukovodstva Opštine Trgovište koje je predvodila predsednica, Miljana Zlatković, a koje je do sada obnovu ove pravoslavne svetinje pomoglo sa 193.000 dinara. Sa novcem koji je opština izdvojila, ali i novčanim sredstvima koji su donirali mnogi

slavski ručak. I dok se podvarak lagano krčkao u kazanu ispred crkve, goste, među kojima se nalazio i seoski popa, uveseljavao je jedan od najboljih tamošnjih orkestara. U veselju pogotovo su uživali meštani Surlice koji su bili ubedeni da će sa prikupljenim novcem na ovaj sveti dan moći da nastave započete radove. Osmesi na njihovim licima su, međutim, nestali kada je do njih doprla vest da je seoski popa pokupio sav novac sa ikone i odneo kući. Upućeni kažu da je on odneo oko 50.000 dinara, a da je crkvi ostavio iznos od nekih 3.000 dinara i to sve u apoenima od deset i dvadeset dinara.

Preneraženi ljudi, ogorčeni postupkom pope, odmah su potražili pomoć od predsednice opštine koja ga je telefonom pozvala sa namerom da joj objasni svoj postupak. Nažalost, ni jedan njen poziv nije urođio plodom jer popa nije odgovorio ni na jedan.

To je još više razgnevilo ljude koji su od samog početka učestovali u obnovi crkve, a koji su već na Duškovski ponedeljak potražili ovog popu u drugom selu gde je obavljao svoju dužnost sa ciljem da mu kažu da vrati pare koje je odneo sa ikone jer ne pripadaju njemu, već crkvi.

Na sve njihove dodatne opaske da je velika sramota ono što je uradio, pop je odgovorio da sav novac koji ljudi ostave na ikoni u crkvi pripada njemu i da je on samo uzeo svoje.

<http://skr.rs/znZI>

Vlada Srbije prebacila je iz budžeta 11.792.000 dinara, prвobитно namenjenih privredi za saniranje posledica krize zbog kovida-19, Eparhiji bačkoj za radove na izgradnji manastira.

humani ljudi iz zemlje i inostranstva, meštani Surlice koji su dobровoljno učestvovali u započetoj adaptaciji crkve uspeli su da u potpunosti zamene krov na crkvi, postave novi krst, ali i da urade mnogo sitnih radova oko nje.

Sve što je na crkvi urađeno, ali i šta sve drugo treba uraditi toga dana imali su priliku da vide svi koji su tamo boravili.

Otuda su se svi oni potrudili da na ikoni Svetе Trojice u crkvi ostave poveći novčani prilog kako bi omogućili predstavnicima Crkvenog odbora da nastave radove na adaptaciji unutrašnjeg dela crkve.

Kako je ko ostavio novčani prilog odmah je odlazio pod trem gde su Surličani za sve goste pripremili

05. jul 2021.

Vlada Srbije prebacila je iz budžeta 11.792.000 dinara, prвobитно namenjenih privredi za saniranje posledica krize zbog kovida-19, Eparhiji bačkoj za radove na izgradnji manastira.

Navodi se da se, iz tekuće budžetske rezerve, 11,7 miliona dinara prebacuje Generalnom sekretarijatu Vlade na ime dotacije Eparhiji bačkoj, radi obezbeđivanja finansijske pomoći za završetak radova na izgradnji i opremanju manastirskog hrama Manastira vaskrsenja Hristovog u Kaću.

Ovo prebacivanje sredstava iz budžeta Srbije se vodi

kao dotacija nevladnim organizacijama, a o njenoj realizaciji se brine Ministarstvo finansija.

Iz same odluke se vidi i da su sredstva u tekuću budžetsku rezervu došla tako što su prebačena iz dela budžeta predviđenog za Ministarstvo privrede za "prevenciju i ublažavanje posledica nastalih usled kovida - subvencije privatnim preduzećima".

Podsetimo da ovo nije prvi put poslednjih godina da se iz budžetske rezerve prebacuje novac SPC i njenim eparhijama, a sume se kreću od nekoliko miliona, pa do više stotina miliona dinara.

To je, koliko je poznato, poslednji put urađeno krajem maja kada su tri eparhije doobile 290 miliona dinara.

<http://skr.rs/znZF>

19. avgust 2021.

Patrijarh srpski Porfirije poručio je u Doboju da mu je srce ispunjeno radošću zato što je povodom Preobraženja Gospodnjeg došao u Republiku Srpsku i ukazao na potrebu jedinstva i na smirenost, nasuprot

neslaganju, da bi Srbi sačuvali svoje ime i identitet.

Da bi se to moglo, istakao je patrijarh srpski, neophodno je svoje ne prodati ni po koju cijenu, jer kada srpski narod zna šta je njegovo, znaće da cijeni i tuđe, a u tome se treba ravnati prema iskustvu preduka.

"Jedinstvo, ljubav i vjera čine da znamo da nas Bog voli", poručio je patrijarh Porfirije nakon slavskog obreda povodom krsne slave grada Doboja Preobraženja Gospodnjeg.

Biti pravoslavac, naveo je on, velika je obaveza i odgovornost.

"Mi Srbi znamo ko smo, odakle smo i znamo svoj cilj. Znamo da smo praoci vjekovima unazad, da je naše ime hrišćanin, a naše prezime pravoslavlje. Naš pun identitet je Srbin pravoslavac", izjavio je patrijarh Porfirije.

Patrijarh srpski je naveo da je došao u krajeve odakle su i njegovi korijeni, koji su utkani u njegovo biće i dušu, što mu je, kako je istakao, dalo i daje snagu.

Patrijarh srpski je rekao da je na ovim područjima bilo mnogo nesporazuma, krvi i patnje, te poručio da obično ljudi imaju potrebu za razumijevanjem, za mirom i suživotom bez obzira na vjerovanje i da tu postoji prostor za jedinstvo, uprkos onima koji imaju druge interese.

Patrijarh srpski je poručio da će se moliti za mir u Bosni i Hercegovini i zemljama regionala, te apelovao političkim i vjerskim liderima da se zajedno priključe molitvom i drugim načinom za mir i jedinstvo u državi.

Patrijarh Porfirije pozvao je na praštanje.

<http://skr.rs/znZb>

BEZBOŽNI HUMOR

SINE, HOĆEŠ DA POGLEDAŠ OVU NOVU IGRICU? TREBA DA SKUPIŠ BOGATSTVO I DA SE BORIŠ PROTIV ZLIH SILA DOK NAPREDUJEŠ KROZ ČUDAN I NEPOZNATI SVET.

ZVUČI EKSTRA, TATA!

Došao tip kod popa da se ispovedi, pa kaže: „Oče, mnogo sam grešio.“

Ovaj reče: „Kaži, sine, šta si uradio?“

„Oče, opšto sam sa mačkom.“

Na to će pop: „To je veliki greh, sine, nego kaži kako si to uradio.“

„Gurnem je u čizmu da me ne grebe, pa je onda kresnem!“

Čuje to popov sluga koji čisti prostoriju za ispovest, pa kaže:

„Je l' vidiš, pope, kako se to radi, a ne k'o ti: Drž' je Milutine, drž' je Milutine!“

Prolazi Mujo kraj groblja kad odjednom ispred njega iskoči vampir.

Mujo se prepade i reče: „Ko si ti, šta 'oćeš?“

Vampir pokaza zube. Mujo shvati da je on vampir, pa izvadi iz džepa krst.

A vampir će njemu: „Aaa, ne pali to kod mene, ja sam musliman!“

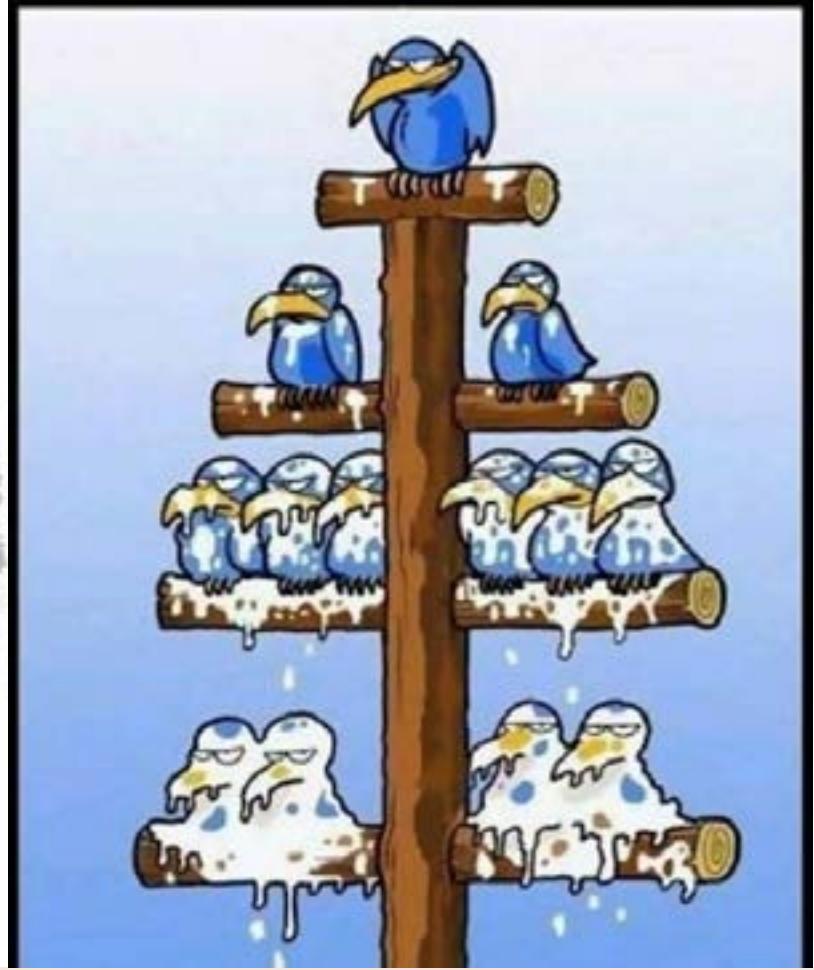

Zašto žene imaju menstruaciju?

Kad je Eva ubrala jabuku sa zabranjenog drveta i dala je Adamu, Bog se jako razljuti i reče: „Krvavo ces mi to platiti!“

Eva će na to: „A je l' može u ratama?“

Ova amajlija će Vas zaštititi od sujeverja.

Svinjče Darvinče i Veliki Prasac u epizodi:

DVA TIPA POPOVA

Kakvi ste ljudi vi popovi? Koje vas vrline krase?

Mi smo ljudi iz naroda.

Ljudi staromodnih shvatanja.
Pošteni. Časni. Volimo da jedemo i pijemo po svadbama i

Vau!

slavama, volimo da izlazimo po kafanama. Volimo sve što „vole mladi“. Uključujući žene.

Postoji još jedan tip:

Pop biznismen!

Citatii

Nisam više praktikujući katolik. Mislim da je religija samo u srcu, a ne verujem u raj i pakao. Mislim da treba samo da se prema drugim ljudima ponašate onako kako biste želeli da se ti drugi ljudi ponašaju prema vama...

Mihail Fasbender

Ne treba vam mišljenje ljudi o činjenicama.

Džon Oliver

Religija pruža ljudima nadu u svetu koji je uništen religijom.

Džon Stjuart

Ono što jedan čovek naziva Bogom, drugi naziva zakonima fizike.

Nikola Tesla

Nisam religiozan. U Španiji svi igrači se mole Bogu pre izlaska na teren. Kada bi to radilo, sve utakmice bi se završavale nerešeno.

Johan Krojff

Poštovanje ljudskih prava je važnije od poštovanja kultura. Ljudi imaju prava, a kulture i verovanja ne.

Faisal Saed Al Mutar

Nestanak osećanja odgovornosti je najdalekosežnija posledica pokoravanja autoritetu.

Stenli Milgram